

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

ข้ามชาติไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา ด้านตรวจคนเข้าเมือง

ท่าอากาศยานดอนเมือง กรุงเทพฯ

Factors Affecting the Success of The Implementation Against Transnational Crime Policy : A Case study of Don Muang International Airport Immigration Bureau, Bangkok

พ.ต.อ.หญิง ดร. ศรีสกุล เจริญศรี

Pol.Col.Srisakul Jareonsri, Ph.D.

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

Author for Correspondence: Email: srisakulj@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ 2) เปรียบเทียบความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพฯ จำนวน 200 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูป ด้วยสถิติเชิงพรรณนา คำนวณหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานสำหรับทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้นตอน กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพฯ อยู่ในระดับสูงทั้งในภาพรวมและรายด้าน 2) เจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ ระดับชั้นยศ และแผนกงาน แตกต่างกัน มีความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านการติดตามประเมินผล ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ด้านความชัดเจนของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน และด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ ตามลำดับ มีความสามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จ

ในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ โดยมีค่าอำนาจการทำนายร่วม ร้อยละ 83.5 ($F=101.15, p<.01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสำเร็จ, ปัจจัย, นโยบายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม, ท่าอากาศยานดอนเมือง

Received: 22/12/ 61 Revised: 27/01/62 Accepted: 01/02/62

Abstract

The research is aimed to study the level of the Success Implementation of Against Transnational Crime Policy to compare the Success Implementation of Against Transnational Crime Policy classified by Personal factors and to study the Factors Affecting the Success of the Implementation of Against Transnational Crime Policy. The approach to the study was quantitative methods. the sample used in this study include 200 Immigration officers and used questionnaires as tools for research, Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, T-test, F-test (One-way ANOVA) and Step-wise Multiple linear Regression analysis which statistics significance was .05

The results were as follows :

1) The level of the Success Implementation of Against Transnational Crime Policy of Don Muang International Airport is rather high. 2) The comparison of successes in policy Implementation against transnational organized crime which classified by personal factors showed the results that sex, age, duration of work, education level, rank, and department had no significant difference in the implementation of the policy against transnational crime. at statistical significant level of 0.05. 3) The factors of aging policy implementation, Monitoring Evaluation, Communication Processes, Policy Clarity, Competency of Staffing agencies and Cooperation of Immigration officers respectively. can use together in predicting the success implementation of Against Transnational Crime Policy of Don Muang International Airport at the percentage of 83.5 ($F=101.15, p<.01$) at statistical significant level of .01

Keywords: Affecting Factors, Policy Implementation of Transnational Crime, Don Muang International Airport, Success

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงในบริบทของสังคมโลกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว หรือที่เรียกกันว่ากระแสโลกาภิวัตน์ มีการรวมตัวของกลุ่มภูมิภาคต่างๆ มากขึ้น สภาพความเป็นพรมแดนลดลง มีการเปิดเสรีทางการค้า เงินทุน การลงทุน บริการ แรงงาน ซึ่งเป็นรูปแบบของการรวมกลุ่มเศรษฐกิจทางภูมิภาค (Regional Economic Integration) และมีพันธะสัญญาร่วมกันในหลายด้านที่ทำให้สร้างความเข้มแข็งในด้านการพัฒนาระบบเศรษฐกิจร่วมกัน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการขยายตัวของการศึกษา การคมนาคม การสื่อสาร สื่อสารมวลชน และเทคโนโลยี โดยเฉพาะการรวมตัวกันของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ที่มีความแตกต่างหลากหลายมิติ อาทิ ภูมิรัฐศาสตร์ ศาสนา กฎหมาย ได้ส่งผลกระทบต่อในเชิงลบ เกี่ยวกับภัยคุกคามด้านต่างๆ ตามมาด้วย โดยเฉพาะภัยคุกคามด้านความมั่นคงนอกรูปแบบ (Non-traditional Security) ซึ่งถือเป็นอาชญากรรมรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในภูมิภาคอาเซียน ภัยคุกคามด้านความมั่นคงนอกรูปแบบประเภทหนึ่งที่มีความสนใจอย่างกว้างขวางในกลุ่มผู้บังคับใช้กฎหมาย คือ ภัยคุกคามจากอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อรุนแรงและมีความซับซ้อนมากกว่าอดีต โดยเฉพาะอาชญากรรมข้ามชาติที่สำคัญ ได้แก่ การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติด การลักลอบค้าอาวุธ การค้ายมนุษย์ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการฟอกเงิน อาชญากรรมทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ การปลอมแปลงเอกสารแสดงตน การฉ้อโกงข้ามชาติ ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการกระทำผิดทางน่านน้ำและทะเล (สักรินทร์ นิยมศิลป์, 2558:232-233) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

ภัยคุกคามด้านความมั่นคง ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเฉพาะประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้น แต่ถือเป็นภัยคุกคามของโลก ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาตินับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วด้วยระบบคอมพิวเตอร์เครือข่าย ได้แก่ อินเทอร์เน็ต (Internet) ระบบสมาร์ตโฟน (Smart phone) การติดต่อสื่อสารผ่านระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ (Video conference) หรือเฟสทาม (Face Time) ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้โดยง่ายอย่างรวดเร็ว และผู้ใช้อาจตกเป็นเหยื่อจากอาชญากรรมได้ ดังนั้นการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติจึงจำเป็นต้องแสวงหาความร่วมมือทุกภาคส่วนของสังคมและการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ผ่านมาตรการทางกฎหมาย ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในทางอาญา ความร่วมมือในทางปฏิบัติผ่านเครือข่าย มีการประสานงานเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวกรองซึ่งกันและกัน การฝึกอบรมร่วมกันเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ สร้างแนวทางการปฏิบัติร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมของแต่ละประเทศในอาเซียนหรือนานาประเทศ นอกจากนี้กลุ่มประเทศในประชาคมอาเซียนควรทบทวนแนวทางความร่วมมือซึ่งยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติที่เรียกว่า “วิถีสยาม” ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่ทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนไม่สามารถขับเคลื่อน

ความร่วมมือให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทันทต่อเหตุการณ์ได้ โดยประชาคมอาเซียนควรถือว่าปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาร่วมของทั้งภูมิภาคและต้องร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเชิงรุกอย่างจริงจัง (สีกกรินทร์ นิยมศิลป์, 2558:235-237)

สำหรับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติของประเทศไทยนั้น ในด้านนโยบายได้มีการกำหนดกฎหมายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติที่สอดคล้องกับหลักสากล และนโยบายทางด้านความมั่นคง เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 อนุสัญญาและบันทึกความร่วมมือในระดับภูมิภาค ที่มุ่งแก้ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติร่วมกันกับประเทศสมาชิกอาเซียน เป็นต้น แต่ในทางปฏิบัติประเทศสมาชิกอาเซียนรวมถึงประเทศไทยยังขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและปัญหาข้ามพรมแดนต่าง ๆ จนหลายปัญหาขยายวงกว้างขึ้นกลายเป็นปัญหาระหว่างประเทศ เช่น ปัญหาการค้ามนุษย์ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเกิดมาจากสาเหตุหลายด้าน ที่สำคัญ ได้แก่ การขาดความรู้ความเข้าใจในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องขาดประสิทธิภาพในการประสานงานและความร่วมมือระหว่างกัน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ การขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร และเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายบางส่วนยังขาดความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่มีการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นต้น (ชิตพล กาญจนกิจ, 2559: 51-52)

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีภารกิจในการให้บริการเดินทางข้ามแดนและการรักษาความมั่นคงของประเทศ ในการสกัดกั้นบุคคลต้องห้ามหรือไม่พึงประสงค์ มิให้เดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ รวมทั้งป้องกันภัยคุกคามต่อความมั่นคงในรูปแบบต่าง ๆ เปรียบเสมือนประตูของประเทศ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหน่วยงานตั้งอยู่ 68 จังหวัด มีช่องทางอนุญาตทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศที่บุคคลใช้สัญจรข้ามแดน 118 ช่องทางอนุญาต โดยในปี พ.ศ.2560 เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองได้ตรวจบุคคลที่เดินทางเข้ามาในและออกไปนอกราชอาณาจักร จำนวน 116,665,288 คน (คนไทย 30,986,314 คน และคนต่างชาติ 85,678,974 คน) ประมาณ 80% เป็นการเดินทางเข้าออกประเทศโดยใช้พาสปอร์ต ที่เหลือใช้บัตรเดือร์พาส ด่านตรวจคนเข้าเมือง จึงเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจสำคัญยิ่งในการให้บริการเดินทางข้ามแดนและการรักษาความมั่นคงของประเทศ ในการสกัดกั้นบุคคลต้องห้ามหรือไม่พึงประสงค์ มิให้เดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ รวมทั้งป้องกันภัยคุกคามต่อความมั่นคงในรูปแบบต่าง ๆ (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 2560) ดังนั้นสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจึงจำเป็นต้องมีศักยภาพในการบริหารงานภายในหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ได้กำหนดนโยบายในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ อย่างต่อเนื่องจริงจัง มีการกำชับให้ทุกหน่วยงานนำข้อมูลอาชญากรรมข้ามชาติที่สำคัญบันทึกลงในระบบ CMIS (Case Management and Intelligence System) ซึ่งเชื่อมโยงข้อมูลอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องเข้า

ด้วยกัน ก่อนส่งไปยังเครือข่ายทั่วประเทศให้รับรู้ข้อมูลพร้อมกันทุกระบบ เป็นการใช้จ่ายว่องไว สำหรับ ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติที่เป็นภัยคุกคามประเทศไทยและประเทศสมาชิกประชาคม อาเซียน กำหนดมาตรการกวาดล้างอาชญากรรมข้ามชาติ คนต่างชาติ ผิดกฎหมาย ตามนโยบายด้าน ความมั่นคงของรัฐบาล เพื่อป้องกันและปราบปรามไม่ให้บุคคลต่างด้าวใช้ประเทศไทยเป็นฐานใน การกระทำความผิดและหลบซ่อนตัว มีการจัดตั้งศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ (ศปอช.ตร) ซึ่งอยู่ในความดูแลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติขึ้นเพื่อจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมใน ประเทศที่อาจจะเชื่อมโยงไปยังต่างประเทศได้ มีการพัฒนาบุคลากร การพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัย การเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและ ตรากฎหมายขึ้นใหม่ เพื่อรองรับการบริหารจัดการปัญหาองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (สำนักงาน ตรวจคนเข้าเมือง, 2560)

ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้า เมืองที่มีภารกิจทั้งในด้านการให้บริการเดินทางข้ามแดนและการรักษาความมั่นคงของประเทศดัง กล่าว ซึ่งจะต้องนำนโยบายด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของสำนักงานตรวจคน เข้าเมือง และรัฐบาลไปปฏิบัติด้วย โดยในห้วงปี พ.ศ.2560 ท่าอากาศยานกรุงเทพ มีจำนวนผู้โดยสาร เพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ.2559 ประมาณ 3,200,000 คน เพิ่มขึ้น 16.17 % โดยเฉลี่ยมีผู้โดยสาร เดินทาง เข้า-ออกราชอาณาจักร จำนวน 43,000 คนต่อวัน เพิ่มจากปี พ.ศ.2559 ถึงมากกว่า 400% (บริษัท ท่าอากาศยานไทยจำกัด มหาชน, 2560) ทำให้มีผู้โดยสารเข้ารับการตรวจพร้อมกันเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ จึงต้องใช้ความรู้ ทักษะและความเชี่ยวชาญ ในการพิจารณาตรวจคัดกรองผู้โดยสารโดยละเอียด เพื่อคัดกรองผู้ที่มีประวัติอาชญากรรมหรือปลอม แแปลงเอกสารเข้า-ออกประเทศ ควบคู่กับการให้บริการที่รวดเร็วแข่งกับเวลาและปริมาณผู้โดยสาร ซึ่งในกระบวนการดังกล่าว ใช้เวลาโดยประมาณ 49 วินาทีต่อคน ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยจะต้องมี ศักยภาพในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงและเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในนโยบายของหน่วยงาน และผู้บังคับบัญชาเป็นอย่างดี จึงจะสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ผู้วิจัยจึงมี ความสนใจศึกษาถึงระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไป ปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพอยู่ในระดับใด และปัจจัยการนำนโยบายไป สู่การปฏิบัติ ได้แก่ ความชัดเจนของนโยบาย สมรรถนะของหน่วยงาน ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ กระบวนการติดต่อสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จใน การนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่า อากาศยานกรุงเทพมากน้อยเพียงใด อันเป็นผลที่ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่สามารถนำไปใช้เป็น แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่า

อากาศยานกรุงเทพให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะสามารถป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติให้เกิดสัมฤทธิ์ผล สร้างความมั่นคงและมั่นคงให้กับประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ

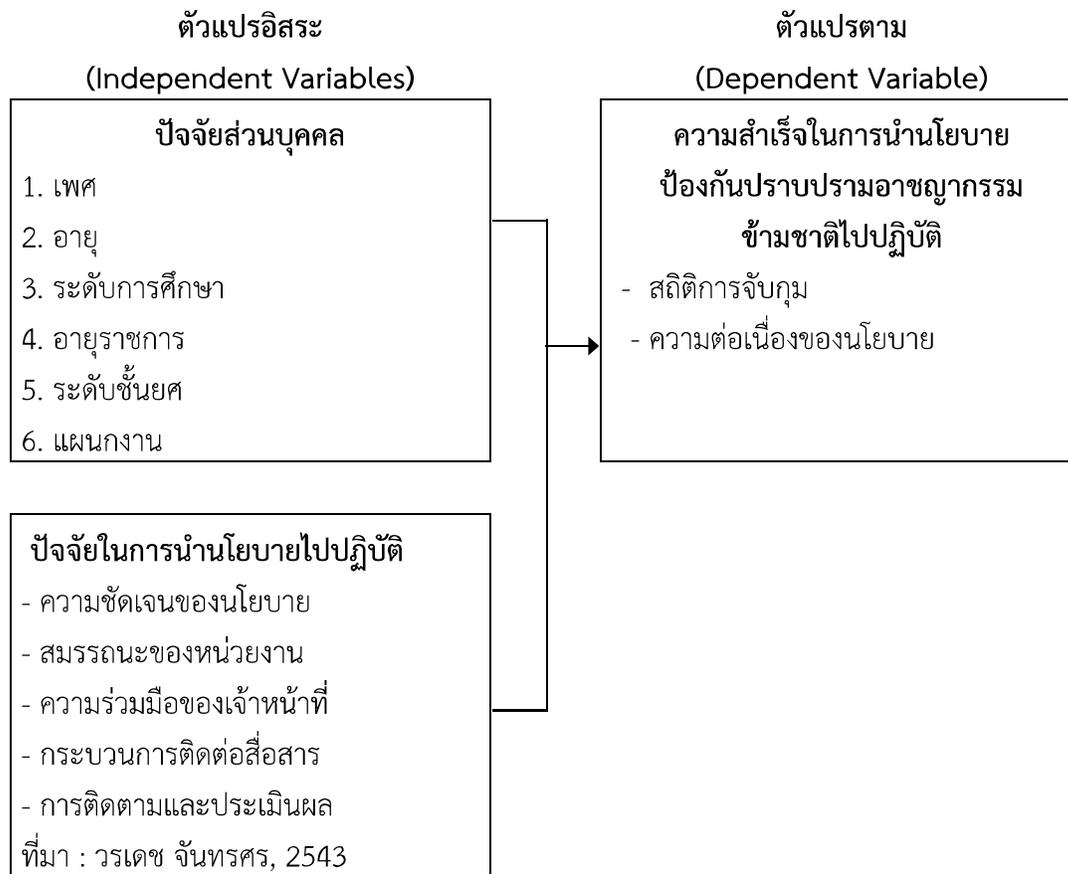
วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 400 นาย (ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2560, ทะเบียนกำลังพล ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ.)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane, 1967, pp. 886 - 887) ได้จำนวน 200 คน สุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) โดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เริ่มจากวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) แล้วจึงสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) กลุ่มตัวอย่าง เจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ จำนวน 200 นาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติแตกต่างกัน

2. ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร และด้านการติดตามและประเมินผล มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ ระดับชั้นยศ และแผนกงาน จำนวนข้อคำถาม 6 ข้อ ลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ มี 5 ตัวแปร ได้แก่ ด้านความชัดเจนของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร และด้านการติดตามประเมินผล ประยุกต์มาจากกรอบแนวคิดของ วรเดช จันทรร (2543) จำนวนข้อคำถาม 30 ข้อ และตอนที่ 3 ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ มี 2 ตัวแปร ได้แก่ ด้านสถิติการจับกุม และด้านความต่อเนื่องของนโยบาย นำแนวคิดจากนโยบายและแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (2560) จำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด (Close ended) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ (Likert Scale) ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด

การตรวจสอบเครื่องมือ

หาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยโดยคำนวณหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา และจุดประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่า IOC ของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.72-1.0 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในภาพรวม เท่ากับ 0.98 แล้วจึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการหาค่าสถิติในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Valid Percent)
2. ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ และความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ คำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบระดับความสำเร็จการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ใช้สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) ด้วยการทดสอบค่า T-Test และทดสอบค่า F-test (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

วารสารแสงอีสาน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

4. พยากรณ์ความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ด้วยการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุเชิงเส้นตรง (Stepwise Multiple Linear Regression Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 200 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็น ร้อยละ 62.08 มีอายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.15 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.16 มีอายุราชการ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.42 มีชั้นยศระดับชั้นประทวน คิดเป็นร้อยละ 59.62 และปฏิบัติงานแผนกขาเข้า คิดเป็นร้อยละ 30.0

2. ระดับปัจจัยการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพในภาพรวม

ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านความชัดเจนของนโยบาย	3.80	.80	มาก	5
2. ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน	4.11	.77	มาก	1
3. ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่	4.08	.80	มาก	3
4. ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร	4.05	.82	มาก	4
5. ด้านการติดตามประเมินผล	4.09	.73	มาก	2
รวม	4.03	.79	มาก	

จากตารางที่ 1 ระดับปัจจัยการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย = 4.03 และค่า S.D. = .79 เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ค่าเฉลี่ย = 4.11 และค่า S.D. = .77 ด้านการติดตามประเมินผล ค่าเฉลี่ย = 4.09 และค่า S.D. = .73 ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ ค่าเฉลี่ย = 4.08 และค่า S.D. = .80 ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ค่าเฉลี่ย = 4.05 และค่า S.D. = .82 และด้านความชัดเจนของนโยบาย ค่าเฉลี่ย = 3.80 และค่า S.D. = .80 ตามลำดับ

3. ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติของ ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ในภาพรวม

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านสถิติจับกุมผู้กระทำผิด	3.99	.73	มาก	1
2. ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย	3.93	.79	มาก	2
รวม	3.96	.76	มาก	

จากตารางที่ 2 ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ในภาพรวม ของด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย = 3.96 และค่า S.D. = .76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านสถิติจับกุมผู้กระทำผิด ค่าเฉลี่ย = 3.99 และค่า S.D. = .73 มากกว่าด้านความต่อเนื่องของนโยบาย ค่าเฉลี่ย = 3.93 และค่า S.D. = .79

3. เปรียบเทียบความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติของด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้ t-test สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ และระดับชั้นยศ และใช้ F-test (One-Way-ANOVA) สำหรับปัจจัยส่วนบุคคล ด้าน อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ และแผนกงาน กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ระดับ .05 ในการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1) เจ้าหน้าที่ตำรวจด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) เจ้าหน้าที่ตำรวจด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ที่มีอายุต่างกัน มีความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วาระสภาแสงอีสาน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

3) เจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

4) เจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ที่มีอายุราชการต่างกัน มีความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) เจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ที่มีระดับชั้นยศต่างกัน มีความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6) เจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ที่มีแผนงานต่างกัน มีความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ ระดับชั้นยศ และแผนงานแตกต่างกัน มีระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

4. ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร และด้านการติดตามประเมินผล มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ

ตารางที่ 3 การพยากรณ์ความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ไปปฏิบัติ ของด่านตรวจ คนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ โดยตัวแปรปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ ที่เป็นตัวทำนาย

ตัวแบบ ที่	ตัวทำนาย	ค่า สัมประสิทธิ์ ความ ถดถอย มาตรฐาน	ร้อยละ ของค่า อำนาจ การ ทำนาย	ค่าสัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ ที่ปรับแก้แล้ว	สถิติทดสอบ	
					F	sig
1	การติดตามประเมินผล	.89	.792	.791	667.63	.000(a)
2	การติดตามประเมินผล	.87	.804	.802	357.70	.000(b)
	กระบวนการติดต่อสื่อสาร	.14				
3	การติดตามประเมินผล	.86	.816	.813	306.49	.000(c)
	กระบวนการติดต่อสื่อสาร	.17				
	ความชัดเจนของนโยบาย	.20				
4	การติดตามประเมินผล	.83	.828	.824	256.55	.000(c)
	กระบวนการติดต่อสื่อสาร	.19				
	ความชัดเจนของนโยบาย	.18				
	สมรรถนะของหน่วยงาน	.17				
5	การติดตามประเมินผล	.82	.840	.835	101.15	.000(c)
	กระบวนการติดต่อสื่อสาร	.17				
	ความชัดเจนของนโยบาย	.17				
	สมรรถนะของหน่วยงาน	.17				
	ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่	.15				

a. Predictors: (Constant), การติดตาม ประเมินผล

b. Predictors: (Constant), การติดตาม ประเมินผล, กระบวนการติดต่อสื่อสาร

c. Predictors: (Constant), การติดตาม ประเมินผล, กระบวนการติดต่อสื่อสาร, ความชัดเจนของนโยบาย

d. Dependent Variable: ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

จากตารางที่ 3 พบว่าในตัวแบบที่ 1 ปัจจัยด้านการติดตามประเมินผลสามารถทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ได้มากที่สุด คือ ร้อยละ 79.1 ($F=667.63$, $p < .01$) และมีค่า

สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (β) = .89 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านการติดตามประเมินผล สามารถทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ได้ดีกว่าปัจจัยด้านอื่นๆ กล่าวคือ เมื่อควบคุมปัจจัยด้านอื่นๆ ให้คงที่ เมื่อคะแนนของปัจจัยด้านการติดตามประเมินผล เพิ่มขึ้น 1 หน่วยมาตรฐาน ความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ จะเพิ่มขึ้น .89 หน่วยมาตรฐาน เมื่อนำปัจจัยด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร เข้าร่วมทำนายในตัวแบบที่ 2 พบว่าสามารถทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 79.1 เป็นร้อยละ 80.2 ($F=357.70, p<.01$) เมื่อนำปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบายเข้าร่วมทำนายในตัวแบบที่ 3 พบว่าสามารถทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 80.2 เป็นร้อยละ 81.3 ($F=306.49, p <.01$) เมื่อนำปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานเข้าร่วมทำนายในตัวแบบที่ 4 พบว่าสามารถทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 81.3 เป็นร้อยละ 82.4 ($F=256.55, p<.01$) และเมื่อนำปัจจัยด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่เข้าร่วมทำนายในตัวแบบที่ 5 พบว่าสามารถทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 82.4 เป็นร้อยละ 83.5 ($F=101.15, p<.01$)

ผลที่พบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานการวิจัย ที่ตั้งไว้ว่า ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร และด้านการติดตามประเมินผล มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ

อภิปรายผล

1. ระดับปัจจัยการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ

ระดับปัจจัยการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยด้านสมรรถนะของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการติดตามประเมินผล ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร และด้านความชัดเจนของนโยบาย ตามลำดับ จากผลการศึกษาพบว่านโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีการกำหนดแนวทางตรวจสอบจับกุมอาชญากรรมข้ามชาติไว้อย่างชัดเจน ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่

ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานกรุงเทพ เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจ ในวัตถุประสงค์ของนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและทุเมทหลังความสามารถ อย่างเต็มที่ เพื่อให้การปฏิบัติงานตามนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติประสบความสำเร็จ ผู้ร่วมรับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติทราบและเข้าใจถึงสาระของนโยบายที่สอดคล้อง กัน ผู้บังคับบัญชามีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จ และผู้บังคับบัญชาของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ เลือกใช้วิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และมีการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลมาแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งจาก ผลการศึกษาที่พบดังกล่าว มีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทธร, (2551) ได้กล่าวไว้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุความสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยปัจจัยที่ สำคัญหลายประการ ทั้งในด้านความชัดเจนของนโยบาย สมรรถนะและความสามารถขององค์กร และผู้ที่เกี่ยวข้อง ความรู้ความเข้าใจของบุคลากร ความร่วมมือ การประสานงานและสื่อสารภายใน องค์กร ต้องเป็นไปแบบสองทางคือ Bottom Up และ Top Down จึงจะทำให้การประสานงาน ภายในองค์กรเป็นไปอย่างราบรื่นและนโยบายสามารถสำเร็จตามที่ตั้งไว้ รวมถึงการติดตามประเมิน ผลนโยบายเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทราบว่านโยบายที่นำไปปฏิบัติได้ผลหรือไม่เพียงใดและนำผล การประเมินมาปรับปรุงนโยบายให้มีจุดอ่อนน้อยที่สุดเพื่อให้ผลประโยชน์เป็นของประชาชน สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของแวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975: 445-448) ที่กล่าวว่า นโยบายที่ดี จะต้องระบุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และมาตรฐานการปฏิบัติให้ ชัดเจน เพราะความชัดเจนขององค์ประกอบเหล่านี้ ทำให้ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ ง่ายต่อการนำไป แปลความหมายเมื่อลงมือปฏิบัติ ง่ายต่อการกำหนดแนวทางการกำกับ การตรวจสอบ การวัดและ การประเมินผล

2. ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไป ปฏิบัติ

ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีค่า เฉลี่ยของระดับความสำเร็จด้านสถิติจับกุมผู้กระทำผิด มากกว่าความสำเร็จด้านความต่อเนื่องของ นโยบาย เป็นผลสืบเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ สามารถ รับรู้ข้อมูลข่าวสารของอาชญากรได้อย่างรวดเร็ว ก่อนที่จะผ่านเข้าด่าน ทำให้สามารถจับกุมหรือผลัก ดันออกนอกประเทศได้ทันทั่วทั้งที่ รวมทั้งจากการที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ได้นำ นโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด จริงจังและต่อเนื่อง ทำให้ ช่วยลดการกระทำผิดกฎหมาย ช่วยควบคุมอาชญากรข้ามชาติ ที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยต่อ ประชาชนและความมั่นคงต่อประเทศได้ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับทราบนโยบายและแนวทาง

ปฏิบัติจากผู้บังคับบัญชาให้มีการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติด้วยความสุจริตและยุติธรรม มีแผนและเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ชัดเจน สื่อสารให้ผู้ปฏิบัติทราบอย่างทั่วถึง จึงทำให้ผลการดำเนินงานที่ประเมินด้วยตัวชี้วัดสถิติจับกุมผู้กระทำผิดและความต่อเนื่องของนโยบาย สำเร็จตามแผนและเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เบอร์แมน และคณะ (Berman and Others, 1978, p.49) ได้กล่าวถึงการพิจารณาความสำเร็จของการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติจากร้อยละที่โครงการบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบผลที่กำหนดไว้ในแผนกับผลที่เกิดขึ้นจริงภายหลังจากการนำแผนสู่การปฏิบัติ

3. เปรียบเทียบระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ ระดับชั้นยศ และแผนกงาน พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ผลการวิจัยดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ได้มีการกำหนดนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไว้อย่างชัดเจน มีการถ่ายทอดสื่อสารให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติรับทราบและนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จะเห็นได้จากผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน และผลการศึกษา ระดับความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล จึงไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ แต่อย่างใด ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุดมศรี ฉายาลักษณ์ (2546:141) ซึ่งทำการศึกษาเรื่อง “การป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ โดยมาตรการตรวจคนเข้าเมือง ศึกษากรณี เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ” ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ อายุราชการ ชั้นยศ ตำแหน่ง และอัตราเงินเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติด้วย มาตรการตรวจคนเข้าเมือง

4. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านการติดตามประเมินผล ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ด้านความชัดเจนของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน และด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ ตาม

ลำดับ มีความสามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้มากกว่าปัจจัยเพียงด้านในด้านหนึ่ง โดยปัจจัยด้านการติดตามประเมินผล มีอำนาจในการทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติได้มากที่สุด ผลการวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยการติดตามประเมินผล เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ด้านความชัดเจนของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน และด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ ก็มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเช่นเดียวกัน และหากองค์การได้นำปัจจัยทั้ง 5 ด้านนี้ ไปใช้ในกระบวนการขับเคลื่อนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ จะส่งผลให้องค์การสามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้สำเร็จมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของแวนมีเตอร์และแวนฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975: 445-448) ที่ว่า ปัจจัยการนำนโยบายต้องระบุวัตถุประสงค์เป้าหมายและมาตรฐานการปฏิบัติให้ชัดเจน เพราะความชัดเจนขององค์ประกอบเหล่านี้ ทำให้ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ ง่ายต่อการนำไปแปลความหมายเมื่อลงมือปฏิบัติ ง่ายต่อการกำหนดแนวทางการกำกับ การตรวจสอบ การวัดและการประเมิน ดังนั้น การแปลงเจตจำนงของนโยบายออกมาเป็นแผนกลยุทธ์หรือแผนงานหรือโครงการ ควรเลือกใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่เรียบเรียงข้อกำหนดต่าง ๆ อย่างพิถีพิถัน ให้สามารถสะท้อนเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติได้ชัดเจนและจะต้องกำหนดทรัพยากรสนับสนุนนโยบายและแผนไว้ชัดเจน ทรัพยากรอาจหมายถึงแรงเสริมต่างๆ ที่กำหนดไว้ในแผนหรือโครงการ ทรัพยากรเป็นปัจจัยอำนวยความสะดวกต่อประสิทธิผลของนโยบาย และเป็นที่ยอมรับว่า ทรัพยากรเงินเพียงอย่างเดียว อาจไม่เพียงพอที่จะช่วยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ และการสื่อสารนโยบายเพื่อทำความเข้าใจร่วมกันของกลไกการขับเคลื่อนต่างๆ จะต้องมีความชัดเจน นโยบายและแผนที่ดีเป็นผลของการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง เพราะนโยบายและแผนคือผลผลิตขององค์การแห่งการเรียนรู้และในขั้นเริ่มต้นของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ร่วมรับผิดชอบจำเป็นจะต้องรู้และเข้าใจสาระของนโยบายและแผนให้สอดคล้องกันและกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติตามความสามารถและความชำนาญชัดเจน ระบุกลไกการกำกับ การตรวจสอบ และการประเมิน กำหนดช่วงเวลา วิธีการตรวจสอบและประเมิน รวมทั้งกำหนดแนวทางนำผลการกำกับตรวจสอบและประเมินมาแก้ไขปัญหาและปรับปรุงการปฏิบัติให้ชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ วรเดช จันทรร (2551) ในประเด็นที่ว่าปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย วัตถุประสงค์ชัดเจน มีการกำหนดภารกิจชัดเจน มีมาตรฐานในการทำงาน การติดตามประเมินผลมีความเป็นธรรม และสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้าทองขาว (2548:183-185) ที่ว่าปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านข้อความนโยบาย ด้านการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจและกลุ่มหลากหลายในสังคม ด้านศักยภาพและความสามารถขององค์กรที่นำนโยบาย

ไปปฏิบัติ ด้านจิตสำนึกของผู้ปฏิบัติ นโยบายปัจจัยด้านผู้นำคนสำคัญ ด้านการกำกับตรวจสอบ ประเมินผล และการให้แรงเสริมแก่ผู้ปฏิบัติ จะส่งผลต่อความสำเร็จขององค์การได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านการติดตามประเมินผล ด้านกระบวนการติดต่อสื่อสาร ด้านความชัดเจนของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน และด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ มีผลต่อสถิติการจับกุมและความต่อเนื่องของนโยบาย ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการนำนโยบาย ไปสู่การปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ดังนั้น ผู้บริหารระดับสูงของ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ควรให้ความสำคัญต่อ ปัจจัยดังกล่าว และหาแนวทางหรือมาตรการในการพัฒนาปัจจัยแต่ละด้านให้มีประสิทธิภาพและ คุณภาพมากขึ้น โดยมุ่งเน้นให้สอดคล้องรองรับกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกยุคดิจิทัล ในช่วงศตวรรษที่ 21 นี้ รวมทั้งการพัฒนาและทำงานในเชิงรุกเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 และนโยบายประเทศไทย 4.0 ของรัฐบาลด้วย

2. ผู้บริหารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ควรให้ความสำคัญกับเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจด่านตรวจคนเข้าเมืองท่า อากาศยานกรุงเทพ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานให้กับองค์การได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร

1. ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ควรให้ความสำคัญกับการติดตามประเมิน ผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานที่กำหนด โดยกำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อติดตามความก้าวหน้า แก้ไขปัญหาอุปสรรค และปรับปรุงแผนการทำงานให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์

2. ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรของ หน่วยงานได้มีโอกาสพัฒนาความรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เช่น ความรู้ด้านกฎหมาย ความรู้ด้าน ภาษาต่างประเทศ และความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เช่น ปัจจัยทางด้านการบริหาร ปัจจัยหลักธรรมาภิบาล ปัจจัยวัฒนธรรมองค์การ ปัจจัยภาวะผู้นำ หรือปัจจัยภายนอกองค์การ เป็นต้น ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติไปปฏิบัติ ของด่านตรวจคนเข้าเมืองท่า อากาศยานกรุงเทพ เพื่อค้นพบปัจจัยและนำไปกำหนดเป็นนโยบายขององค์การเพิ่มเติม

2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ กับด้านตรวจคนเข้าเมืองอื่น ๆ เช่น ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ หรือด้านตรวจคนเข้าเมืองของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน เพื่อหา Best Practice มาประยุกต์ใช้ในด้านตรวจคนเข้าเมืองต่าง ๆ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจภาครัฐมากขึ้น

3. ควรทำการศึกษาปัจจัยด้านกฎหมาย สนธิสัญญาระหว่างประเทศ ข้อตกลงความร่วมมือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงของประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและการตอบแบบสอบถามการวิจัยของข้าราชการตำรวจด้านตรวจคนเข้าเมืองกรุงเทพ (ท่าอากาศยานดอนเมือง) ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย:

กล้า ทองขาว. (2548). การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ : แนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการดำเนินงาน. โครงการส่งเสริมการแต่งตั้งตำรวจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช นนทบุรี สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช.

ชิตพล กาญจนกิจ. (2559). ความท้าทายของรัฐอาเซียนในการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ. บทความวิชาการ วารสารสังคมศาสตร์ ปีที่ 46 ฉบับที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บริษัทท่าอากาศยานไทย (มหาชน).(2560). สถิติขนส่งทางอากาศ 2017. สืบค้นจาก <https://airportthai.co.th/> สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2561.

วรเดช จันทรศร. (2543). การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บริษัทสหยาบสื่อและการพิมพ์ จำกัด.

-----.(2551). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สักกรินทร์ นิยมศิลป์. (2558). อาชญากรรมข้ามชาติ: ภัยคุกคามไทยและอาเซียน.บทความวิชาการ ในหนังสือความหลากหลายทางประชากรและสังคมในประเทศไทย ณ ปี 2558 การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11, มหาวิทยาลัยมหิดล.

วารสารแสงอีสาน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง.(2560). สถิติการเดินทางเข้า-ออกราชอาณาจักร ปี พ.ศ.2560. https://www.immigration.go.th/immigration_stats สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2561

อุดมศรี ฉายาลักษณ์. (2546). การป้องกันอาชญากรรมข้ามชาติ โดยมาตรการตรวจคนเข้าเมือง
ศึกษากรณี เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานกรุงเทพ. ศิลปะศาสตร์มหาบัณฑิต
(การบริหารงานยุติธรรม), คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ:

Berman, P., McLaughlin, M.W., Ingram, H.M., & Mann, D.E. (1978). **The study of macro and micro-implementation.**Public Policy. RAND Review, *California*.

Van Meter, D. S. & Van Horn, C. E. (1975). **The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework.** Administration and Society, 9 (46).

Yamane, Taro. (1967). **Statistic : An Introductory Analysis.** New York: Harper &row.